

БОЙКІВЩИНА

Видання Турківської районної ради

НАРОДНИЙ ЧАСОПИС ТУРКІВЩИНИ

№22

(1371)

СУБОТА,

30 травня 2015 РОКУ

Пам'ять

ЗАСЛУЖИВ НАЙВИЩОЇ ПОШАНИ

15 червня минає рік з дня смерті лікаря від Бога, доброї, щирої і доброзичливої людини, професора Ігоря Герича

Він пішов із життя раптово, у розквіті сил, не здійснивши ще багато задумів, хоча за роки, присвячені медицині, допоміг тисячам людей, позбавивши їх від важких хвороб, давши надію на майбуття. З великою любов'ю він відносився до всіх пацієнтів, й особливо земляків, вихідців з Турківщини. Ігор Герич лікував як скальпелем, так і добрим словом, щирою порадою. На жаль, все це уже у минулому часі, а так хотілося б, щоб його добродійна

стежа продовжувалася ще багато років.

На знак подяки та великої вдячності, лікарське товариство Львівської області організовує цілий ряд заходів, присвячених світлій пам'яті Ігоря Дионізовича, у нас, на Турківщині – його батьківщині. Зокрема з 4 по 25 червня у мистецькому центрі «Україна» м. Турка буде розгорнута цікава виставка про життєвий шлях великого лікаря та гуманіста. Тут відвідувачі можуть дізнатися про його дитячі роки, службу в Афганістані, навчання, трудову діяльність. У перший день експозиції телевізійники у нас на Турківщині, зніматимуть фільм про нього, а 13 червня відбудеться освячення надмогильного пам'ятника на міському кладовищі та меморіальної дошки на приміщенні центральної районної лікарні. Можливо, буде організована й конференція, де всі бажаючі зможуть дізнатися про цікаві життєві історії та факти з лікарської практики Ігоря Герича.

Василь ВАСИЛЬКІВ.

Ось так!

ЮРІЙ КАСЮХНИЧ ПРОГРАВ СУД, хоча має ще час на оскарження

У вівторок, 26 травня, Турківський районний суд, під головуванням судді Івана Федитника, розглянувши усі доводи зацікавлених сторін, в адміністративній справі, за позовом колишнього міського голови Юрія Касюхника до Турківської міської ради про визнання протиправним та скасування рішення Турківської міської ради від 27.01.2015р. «Про дострокове припинення повноважень міського голови», поновлення його на роботі та стягнення заробітної плати за час вимушеного прогулу, постановив відмовити позивачу за недоведеністю позовних вимог. Хоча Юрій Ігорович має ще 10 днів, з часу прийняття рішення, для оскарження його у Львівському апеляційному адміністративному суді. Чи скористається він цією можливістю, наразі невідомо?

Василь ВАСИЛЬКІВ.

Вітаємо

Щиросердечно вітаємо із піввіковим ювілеєм доброго наставника, щирого радника, чуйну і доброзичливу людину – Романа Романовича Мельника!

Бажаємо Вам, шановний, міцного здоров'я, благополуччя, щастя, подальших успіхів у щоденних справах, сміливих планах та сподіваннях. Хай доля збагачує Вас життєвою мудрістю, енергією, натхненням та радістю сьогодення. Божого благословення Вам – на многії і благії літа!

Бажаємо Вам, щоб кожне починання

Було успішно втілене в життя.

Нехай людська повага і визнання

Крокують поруч з Вами в майбуття.

Любові Вам і злагоди в родині,

Не знати горя, смутку і біди.

Хай прибуває щедро Вам щоднини

Із сонця й вітру, із роси й води!

З повагою – Руслана Руденко, Люба Сливар, Леся Вовчанчин, Світлана Сіданич, Іванна Крижанівська, Олена Степанівна Турянська.

1 червня святкуватиме своє 60-річчя Павло Іванович Поврозник – вчитель математики та інформатики Верхньогусенського НВК, доля якого більше 30 років тому, жителя Тернопільщини, звела з чарівною бойківчанкою. Колеги по роботі щиросердечно вітають Вас, шановний Павле Івановичу, з ювілеєм!

**Нехай ці щирі наші привітання
У серці Вашому залишать добрий слід,**

Отож прийміть найщиріші побажання

Здоров'я, щастя – на багато літ.

Нехай Вам і надалі все вдається,

Живіть в здоров'ї, світлі, доброті.

І сонечко хай кожен день сміється,

А успіх ще не раз прийде в життя.

І вірте в чудо, бо життя – це диво.

І Богу дякуйте, що вдалося воно.

Живіть прекрасно, радісно, щасливо,

Ну так, як у найкращому кіно.

Актуально

ГРОМАДИ МАЮТЬ БУТИ САМОДОСТАТНІМИ, а об'єднання – добровільним

Сьогодні темою №1 для органів місцевого самоврядування, зрештою, й для широкого загалу громадян, є створення самодостатніх територіальних громад, які б могли у майбутньому ефективно працювати, якісно надавати послуги, забезпечувати розвиток інфраструктури того чи іншого регіону. Як і все нове, цей процес проходить не так уже й гладко. Збираючись на збори, громадяни говорять про можливі проблеми й виклики, що виникатимуть після такого об'єднання. І це природно, адже до всього нового ми, як правило, відносимося з обережністю, хоча проходить небагато часу, і ситуація стає у нормальне, конструктивне русло. Як житимуть новостворені територіальні громади, однозначно сказати важко, можна лише робити припущення й прогнозувати ті чи інші моделі.

Сьогодні ми запросили до розмови голову Турківської РДА Олександра Лабецького. Він брав активну участь, практично, у всіх сільських сходах, де мають бути адміністративні новостворених громад, і має свої міркування з цього приводу.

– Добровільне об'єднання територіальних громад та перспективний план розвитку сьогодні надзвичайно активно стоїть перед жителями Турківщини. Всі розуміють, що жити так, як раніше, сьогодні не можна, хоч і в майбутньому людей лякає невідомість. Виникає багато запитань, на які люди самі не можуть дати відповіді, але в процесі обговорення я намагаюся максимально доступно і вичерпно пояснювати їх, – розпочав розмову Олександр Миронович. – Моя особиста позиція – альтернативи об'єднанню немає, адже, в разі його успішного проведення, послуги для людей стануть значно ближчими і доступнішими, хоча багато слід зробити для розвитку інфраструктури. Хочу наголосити, що ніхто нікого насильно в ту чи іншу територіальну громаду затягувати не буде. Така справа виключно добровільна. Це я говорю тим, хто намагається спекулювати: мовляв, влада на когось натисне чи настійливо порекомендує. Колективізації не буде.

– Олександр Мироновичу, а які переваги матимуть громади, що добровільно об'єднуються?

– Найперше, вони отримають допомогу з державного фонду регіонального розвитку, а також матимуть податкові пільги і перейдуть на прямі міжбюджетні відносини з Державним бюджетом (тобто при формуванні бюджету громади напряму будуть працювати з Києвом, так як зараз – район). А з 1 січня 2016 року – ще й базову дотацію від держави. Це означає, що на управлінський персонал їм виділятимуть кошти. Ті ж, що не об'єднуються, державної фінансової підтримки мати не будуть, а, якщо врахувати, що власні надходження в сьогоднішніх сільських радах надто мізерні (іноді 3-5 відсотків), то їм доведеться працювати, так би мовити, на волонтерських засадах. Сьогодні лише три сільські ради заробляють на себе. А отже, тут є над чим подумати. Крім того, об'єднанні громади отримають статус міст обласного значення. Ми йдемо по польській моделі, де громада працює напряму з бюджетом воєводства. Мені приємно, що у майже всіх територіальних громадах розпочалося напрацювання перспективних планів розвитку на майбутнє, а це вже цікаво, адже люди думають

про розвиток. Звичайно, не все буде так просто, але і сусідня Польща у свій час проходила подібний шлях.

– Зараз є багато розмов, що деякі сільські ради хочуть переходити до громад інших районів.

– Я думаю, якщо нам вдасться зберегти Турківський район, а над цим ми працюємо сьогодні активно, то ніхто нікуди йти не буде. Правда, у випадку, якщо Турківщину приєднають до Самбора, тоді не виключено, що, скажімо, Ластівка захоче приєднатися до Дрогобицького повіту, а Красне, Мохнаті, Матків, Кривка чи Івашківці – до Стрийського, чи як він ще буде називатися. Втім, я сподіваюся, що цього не станеться.

– А які функції матиме територіальна громада?

– Народ обере собі керівника громади та заступників (це буде своєрідна адміністрація), в апараті буде від 20 до 40 спеціалістів з різних сфер (освіта, культура, охорона здоров'я, спорт, земельні відносини, містобудування, надання адміністративних послуг, соціаліст, пенсійний, надзвичайні ситуації і т. ін.). А в селі, там, де була сільська рада, люди оберуть собі старосту. Районні адміністрації як такі перестануть існувати. Тут в першу чергу виграють жителі віддалених від Турки сіл, у них відпаде потреба їхати до райцентру, адже всі питання можна буде вирішити у адміністративному центрі новоствореної громади. Тобто замість одного району, буде декілька міні-районів (громад).

У перспективі держава буде давати субвенції на медицину, культуру, освіту, а ось на апарат громада має сама заробити. Тут ключовим є самодостатність. Хоча в реаліях Турківщини це надто важко зробити.

– Дякую за розмову.

Василь ВАСИЛЬКІВ.

Вітаємо

Дорогого, люблячого, турботливого сина, чоловіка, батька, брата, швагра – Віталія Йосиповича Білинського – з ювілейним днем народження, яке він святкуватиме 2 червня, щирі, щиро сердивно вітають батьки – Йосип та Ольга, дружина Ірина, дочка Олічка, брат Михайло, сім'ї – Павко, Стець, Польовські, рідні та друзі і бажають міцного здоров'я, любові від рідних, поваги від людей, благополуччя, миру, добра.

Хай стежка життява радістю квітне, настрою гарного, днів привітних. Здоров'я, щастя, прихильної долі, щирого затишку в серці і в домі. Зичимо успіхів, радості щирими словами, Хай Бог обдарує Многими й щасливими літами!

Учні 3 класу Верхньогуського НВК та їхні батьки щиро сердивно вітають з днем народження прекрасну, чуйну і доброзичливу людину, хорошого і мудрого вчителя – Юлію Іванівну Федько – і бажають їй міцного здоров'я, успіхів у роботі, життєвої енергії, благополуччя, поваги від людей, любові від дітей, Божої опіки на життєвій дорозі.

Нехай волошками цвітуть літа прекрасні, нехай здійсняться ти-сячі бажань.

Щоб доля дарувала тільки щастя, ні грама бід, ні крапельки страждань. Життя хай квітне, мов вишневий сад, і кожен день усміхнено радіє.

Всевишній подарує Вам сповна

Здоров'я, миру, успіхів, надії.

Бійці, вихідці з Турківщини, які беруть участь в АТО, звертаються з проханням до нас зібрати книжки патріотичної тематики українською мовою для дітей, що сьогодні проживають у населених пунктах Піски та Курахово Донецької області. Координатор в Турківському районі – Мирослава Калинич (тел.: 0968372027). Книжки також можна принести в редакцію газети «Бойківщина».

Політикум

ВІКНО В ЄВРОПУ ДЛЯ УКРАЇНИ

Результати саміту країн «Східного партнерства» у Ризі засвідчили: як би цього не хотілось Кремлю, Україну чекають у Європі

Звісно, говорити про перспективи членства нашої країни у ЄС наразі рано - наша західна сусідка Польща готувалась до вступу в Євросоюз протягом 13 років. Українці ж справжній шлях в Європу розпочали на Майдані, виступивши проти намірів злочинного режиму Януковича повернути країну під омофор Кремля. І результати саміту у Ризі довели: в Європі високо цінують вибір українців і готові підтримувати нашу країну на шляху таких непростих, але екстремально необхідних реформ. Голова Єврокомісії Жан-Клод Юнкер чітко заявив: «Ми маємо впевнитись, що європейська перспектива існує для кожної з країн «Східного партнерства».

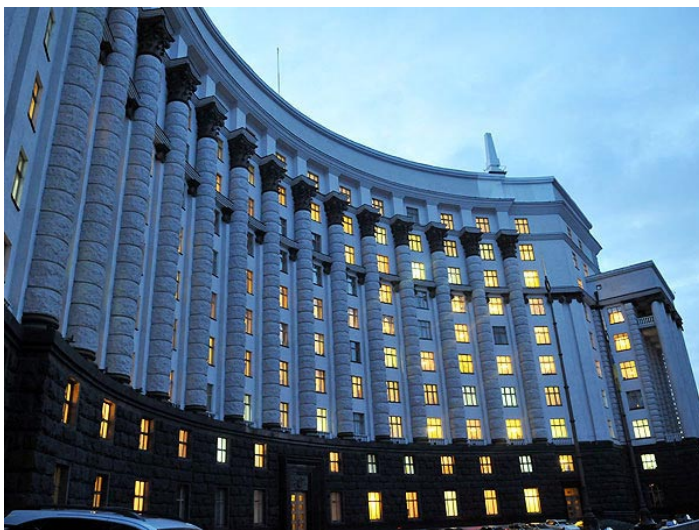
Захід вже довів, що готовий заради України і демократичних цінностей пожертвувати зв'язками із Росією - сьогодні Кремль добряче потерпає від санкцій з боку ЄС та США. Напередодні саміту в Ризі в рамках «Східного партнерства» український прем'єр Арсеній Яценюк звернувся до лідерів ЄС зі сторінок одного з провідних світових видань «Файненшл Таймс» із словами: «Дійте сміливо й мудро. Не бійтеся Росії. Це Росія має боятися вас, кожного з нас». Заяви, зроблені європейськими політиками у Ризі, засвідчили, що попри тиск з боку РФ, Україну не залишать сам на сам із її тяжкими проблемами.

Від саміту у Ризі чекали скасування віз для поїздок в Європу. Так, українці не отримують безвізового режиму до кінця року, але дивно було б сподіватися на те, що ЄС відкріє свої кордони для країни, на території якої триває війна. Між тим, і європейські політики, і українські чиновники відзначають, що необхідні кроки для безвізового режиму виконані. А от зупинити війну Україна сама не зможе.

Та навіть в умовах війни

європейські чиновники готові допомагати нам і гроши-

ня, як свого часу це робили для Польщі. Автори зауважують, що одразу після розпаду СРСР населення Польщі складало 38 млн., України – 52 млн. Польські показники ВВП не перевищували українські, і її економіка під тягарем зовнішнього боргу різко скорочувалася. «Сьогодні порівняння здається безглуздом. Економіка України в першому кварталі скоротилася майже на

ма, і порадами. Так у Ризі Україна підписала Меморандум про розуміння з ЄС щодо макрофінансової допомоги у розмірі 1,8 млрд євро. Загальна сума кредитів складе 3,41 млрд євро, і це, до речі, найбільша допомога країні, що не є членом Євросоюзу.

Між тим, авторитетне британське видання «The Economist» відзначає: Захід повинен виділяти більше фіндопомоги Україні та скоротити боргове навантажен-

ня 18% від річного обсягу. Польки втричі багатші, ніж українці», - пише «The Economist». Така ситуація стала наслідком геополітики – Росія свого часу не зважала на зближення Польщі із Заходом, а європейський вибір України призвів до незаконної анексії Криму та війни на Донбасі.

Скептики, за якими темніть Кремль, всіляко намагаються переконати українців, що Європі Україна не потрібна. Мовляв, ніхто нас там не чекає. Давайте краще

повернемося в обійми Москви. Та європейці не словом, а ділом демонструють, що готові працювати з Україною, бо, попри військову агресію та розвалену стараннями команди Януковича економіку, країна потихеньку оживає. Вперше за багато років з профіцитом виконано державний бюджет, доходи держави за перший квартал зросли на 37%. І якби не війна – силові структури попросили до кінця року додатково 17, 5 млрд. грн. — ці кошти можна було б скерувати на потреби населення. Втім, уряд примудрився і в цих умовах знайти кошти для забезпечення пільгового проїзду для пенсіонерів та інвалідів. Голова Кабміну Арсеній Яценюк відзначив: «Уряд у поточному році виділив суму, яка абсолютного аналогічна сумі минулого року, на субвенції по пільговому проїзду громадян на всій території, – а це 1,9 мільярда гривень». Уряд навіть готовий до дострокової індексації зарплат та пенсій: попри те, що у держбюджеті таке підвищення прописане лише з 1 грудня. «Ми готові до цієї індексації», - відзначив прем'єр. Але поки що суми на рахунках Держказначейства потрібно притримати – невідомо, чи почне Путін влітку наступ на Донбасі.

Саме позитивні зрушення в економіці, плани нової української влади щодо боротьби із корупцією і реальні кроки із здійснення реформ переконують європейців у тому, що Україна має всі підстави стати повноправним учасником європейського політичного та економічного процесу. Численні угоди про співпрацю в абсолютному різних галузях (від будівництва Канівської гідроелектростанції до визнання українських дипломів за кордоном) свідчать про те, що гасло «Україна – це Європа!», з якого починалась Революція Гідності, сьогодні стає реальністю. Як би не опирався цьому Кремль.

Олексій ЧАБАРУК.

Наші інтерв'ю

МИ Є ОДНОДУМЦЯМИ

Реалізуючи медіапроект нашої газети «Коли немає чого приховувати», сьогодні друкуємо перше інтерв'ю з директором Турківського районного центру зайнятості, головою районної партійної організації ВО «Батьківщина», керівником депутатської фракції ВО «Батьківщина» у Турківській районній раді, головою постійної депутатської комісії з питань освіти, медицини, культури і засобів масової інформації – Мирославою Павлик. Протягом місяця до нас надійшло 21 запитання, адресоване їй з різних населених пунктів від педагогів, пенсіонерів, працівників сфери культури та безробітних. Тематично згрупувавши їх в 13, ми передали Мирославі Миронівні. Хоча, як вона сама каже, сподівалася, що запитання будуть дещо гострішими, і навіть провокативнішими. Втім, все по порядку.

– Отож, Мирославо Миронівно, наших читачів цікавить, чому Ви, відпрацювавши багато років на педагогічній ниві, вирішили перейти на державну службу?

– Так, я дійсно працювала в галузі освіти протягом 30 років. Передумовою переходу на теперішнє місце роботи – директора Турківського районного центру зайнятості – було не бажання стати держслужбовцем (до речі, моя посада не кваліфікується як держслужбовець, зарплата є нижчою від тієї, яку я отримувала, працюючи в школі), а досвід громадської роботи, зокрема як депутата районної ради 2-х скликань, і внутрішнє бажання – не просто аналізувати, критикувати, вносити пропозиції районній раді, президії районної ради, постійним комісіям про вдосконалення роботи установ і організацій, а й самій спробувати себе як керівника.

Теперішня моя робота – цікава, динамічна, і досвід, набутий у школі, в деякій мірі допомагає мені. Бо, повірте, люди, які не мають роботи, як діти – потребують особливої уваги і спілкування, розради, адже не завжди у такий важкий економічний час можна запропонувати людині роботу за фахом. Своє завдання як керівника вбачаю в мобілізації всього колективу на виконання пе-

редбачених чинним законодавством завдань.

З часу перебування мене на посаді директора ТРЦЗ (протягом не цілого року), зроблено ремонт в ЦЗ (замінено 39 вікон, переобладнано туалет для осіб з особливими потребами). Велику увагу приділяємо вимушено переміщеним особам та учасникам АТО. Так із 24 вимушено переміщених осіб, які звернулися в ЦЗ, було працевлаштовано 18 осіб – це один із кращих показників в області. Також 2 учасникам АТО було запропоновано пройти профнавчання у Львові, і вони одержать одноразову допомогу для започаткування власної справи у сфері агробізнесу.

– Самодостатні люди, які мають роботу, іноді вважають безробіття надуманим, а безробітних – ледарями, які не хочуть працювати. Ви можете спростувати цю думку?

– Проблема безробіття не є надуманою. Проблема зайнятості населення є актуальною для всіх без винятку країн світу. Про це свідчить і те, що питання зменшення кількості безробітних є в програмах президентів, урядів країн, навіть таких, як США.

Розпад Радянського Союзу, розірвання економічних зв'язків, спад в економіці, закриття заводів, фабрик за період з 1991 року, не зовсім

прозора, не завжди законна приватизація – це все викинуло на вулицю сотні, тисячі безробітних, і не лише середньої ланки, а й інженерів, науковців, лікарів, юристів, які змушені були стати «човниками», продавцями на базарах, вирушати на заробітки за кордон. Це можна віднести і до нашого району, м. Турка. Хіба можна назвати таких людей ледарями? В цих складних умовах люди шукали вихід, щоб одягнути, прогнати себе, свої сім'ї.

Проблемою працевлаштування є мала кількість робочих місць в районі, тіньова схема працевлаштування, через небажання працівників сплачувати податки, зокрема в Пенсійний фонд, єдиний соціальний внесок і т.д.

Крім цього, в районі нерозв'язаною є проблема легалізації робочих місць, тобто заробітна плата виплачується роботодавцем у «конвертах», найманим працівникам не зараховується страховий стаж, працівники не мають жодних гарантій та соціального захисту, передбаченого чинним законодавством, відсутні надходження в бюджет.

Але це не можна казати про всіх роботодавців. Шляхом компенсації єдиного соціального внеску, роботодавцями працевлаштовано

уже з початку цього року 6 безробітних осіб, започаткували власну справу – 4 особи.

Водночас хочу відмітити і певний споживацький характер окремих осіб, що реєструються в ЦЗ. Їхньою метою не є пошук роботи, а влаштуватися на «біржу» з тим, щоб одержувати виплату з безробіття, соціальну допомогу на дітей тощо, і водночас категоричне небажання підвищувати кваліфікацію, здобути іншу професію, працювати на громадських чи роботах тимчасового характеру. Хочу сказати, що є сім'ї, в яких по 5-6 працездатних членів сім'ї, які оббивають пороги, щоб одержати соціальну допомогу від депутатів, райдержадміністрації, а в той же час їхні землі пустують, а можна було в підсобному господарстві вирощувати ВРХ, кролів, сільськогосподарські культури.

Тому я згідна, в якійсь мірі, з вашим запитанням, що такі безробітні керуються споживацьким відношенням: «хтось щось повинен їм дати», ходять і відмічаються в центрі зайнятості, а підібрана робота їм не підходить, і самостійно відмовляються шукати роботу, яку можна виконувати і мати з неї прибуток, засоби для утримання себе і сім'ї.

– Щороку в службі зайнятості реєструється багато випускників Турківського та Боринського ліцеїв. Дехто навіть називає ці навчальні заклади кузницею кадрів безробітних. Що Ви думаєте з цього приводу?

– Хочу зазначити, що освіта в ліцеї дає право на зарахування безробітними в ЦЗ. Чому? Та тому, що в ліцеях навчаються переважно випускники 9-х класів, які є неповнолітніми. За час навчання вони здобувають робітничу професію, одержують стипендію – перші в своєму житті кошти, мужніють, досягають повноліття. Навчання в ліцеї – певний етап в доросле життя, перед вступом в технікуми, вузи, працевлаштуванням. Так, дійсно в районі немає можливості працевлаштувати всіх випускників ліцеїв, як (Продовження на 5 стор.)

Наші інтерв'ю

МИ Є ОДНОДУМЦЯМИ

(Продовження.
Початок на 4 стор.)

немає можливості працевлаштувати лікарів, вчителів, юристів і т.д.

Путівку в життя дали ПТУ для багатьох своїх випускників. Так близько 60% серед майстрів виробничого навчання і 20% викладачів Турківського ліцею є його випускниками, а близько 90% серед майстрів виробничого навчання і 25% серед викладачів є колишніми випускниками Боринського ліцею. Серед них – заступники директора – Л.С.Дудуріч та І.І. Васишин, яким робітнича професія дала путівку в життя: після ліцею закінчили вуз і працюють на керівних посадах у ліцеї. У Турківському ліцеї працюють викладачами А.М.Пшеничко, В.Б.Сакаль, Б.Г. Ільницький. Можна перелічувати багатьох людей, які закінчили професійно-технічні вузи, а потім здобували вищу освіту. Це і І. Г.Пукшин, М.І.Лофій, М.М.Федаш, М.М.Вагіль, Б.С. Гірник і багато інших.

Аналізуючи стан обліку безробітних в ТРЦЗ, прикро констатувати, що лави безробітних сьогодні повповнюють випускники таких престижних вищих і середніх спеціальних навчальних закладів, як Дрогобицький державний педагогічний університет ім.І.Франка (кваліфікація- філолог), Львівський національний університет ім.І.Франка (економіст, філолог), національний університет «Львівська політехніка» (економіст), Самбірський технікум економіки та інформатики (прикладна статистика), Самбірський медичний коледж (фельдшер), Вишнянський коледж Львівського національного аграрного університету (юрист, фельдшер ветеринарної медицини), Самбірський педагогічний коледж (вчитель початкового навчально-виховного

закладу). І це все є наслідком структурної невідповідності між потребами економіки та обсягами і напрямками підготовки фахівців. Стереотипи стосовно престижності певних професій призводять до того, що кожного року в нас стає все більше дипломованих фахівців, котрих забезпечити роботою практично неможливо. Тому на сьогодні пріоритетним завданням й надалі залишається посилення профорієнтаційної роботи з учнями загальноосвітніх шкіл та безробітними, батьками та педагогічними колективами. Наше завдання – допомогти випускникові школи правильно вибрати професію, відповідно до особистих якостей та потреб ринку праці.

– А як можна на Турківщині створити реальні додаткові місця?

– Пропозицій є багато, але складно їх реалізувати. Наприклад, за чисельністю поголів'я великої рогатої худоби Турківський район займає перше місце в області. Здебільшого сільськогосподарська продукція виробляється в особистих селянських господарствах, де утримуються 25,8 тис. голів великої рогатої худоби, в т. ч. 15,5 тис. корів.

У зв'язку з відсутністю в районі м'ясокомбінату, забійного пункту, сирзаводу, молока та м'ясо, в основному як сировина, вивозять до Самбірського та Сколівського районів. Власне організація на теренах району дрібних і середніх підприємств, які б займалися переробкою сільськогосподарської продукції, допомогла б частково вирішити проблему зайнятості жителів району.

Райдержадміністрація також не повинна стояти осторонь цієї проблеми, а всіляко заохочувати тих, хто прагне відродити сільське госпо-

дарство: шукати інвесторів для організації підприємств з переробки м'ясо-молочної продукції, надавати допомогу у створенні кооперативів, які б займалися заготівлею та збутом продукції місцевих товаровиробників.

Як свідчить досвід, в основному нові робочі місця створюють представники малого та середнього бізнесу у сфері торгівлі та туризму. Приміром, упродовж одинадцяти місяців цього року на Турківщині створено 508 нових місць праці, у т. ч. зареєстровано 58 фізичних осіб-підприємців. У районному центрі відкрили магазини «Наш край», «Дитячий світ», «Маргарита», «Продукти», «Електротовари», магазин-бар у селі Завадівка. Віриться, що біля 40 вакансій появиться реально, а не на папері, у зв'язку із завершенням будівництва нового корпусу відпочинкової бази Західного реабілітаційно-спортивного центру Національного комітету спорту інвалідів України, що знаходиться на території Верхненської сільської ради.

Безперечно, за відсутності в районі промислового виробництва, необхідно активізувати розвиток інших сфер економіки, враховуючи особливості краю, зокрема курортно-рекреаційну та відпочинкову індустрію, ліцензійне мисливство та рибацтво. Також при лісових господарствах доцільно відкривати цехи з виробництва тари, товарів широкого вжитку, столярних виробів, започаткувати на промисловій основі вирощування та збір цінних видів лікарської сировини, грибів, ягід.

Заслуговує на увагу пропозиція Романа Бійка голові районної ради Володимиру Лозюку про заліснення розташованих близько до лісу не використовуваних сільськогосподарських угідь. А, отже, буде сезонне

працевлаштування громадян.

Резерви робочих місць – в детінізації. Тобто, з одного боку є бажання працевлаштувати своїх працівників, а з другого боку – зниження податкового тиску з боку держави, ефективна робота в даному питанні контролюючих органів. У кожному населеному пункті відомо органам місцевого самоврядування, жителям, хто працює не офіційно, одержує заробітну плату в «конверті», але на час перевірки ці заклади просто закривають, особи, які працюють, – ховаються.

– Зараз в Україні, і в нас, на Турківщині, активіює процес формування самодостатніх місцевих громад. Як вважаєте, скільки потрібно їх на Турківщині?

– Реформи у місцевому самоврядуванні, безперечно, потрібні. Але виникає багато запитань, що стосуються функціонування самостійних адміністративних одиниць Турківського району – з гірським рельєфом, суворими кліматичними умовами, функціонування місцевих громад. Пропозиції були оприлюднені в одному з номерів газети «Бойківщина».

Моя позиція однозначна: зберегти Турківський район як самостійну адміністративну одиницю. Над цим проектом я, як член робочої комісії, працювала, за це голосувала на останній сесії районної ради, за це голосувала фракція ВО «Батьківщина».

Ми вже переконалися, що ліквідація і перенесення багатьох установ у м. Самбір, Ст. Самбір веде лише до скорочення робочих місць в Турківському районі, натомість відкриваються робочі місця в сусідніх районах. Приклад цьому – санепідемстанція, податкова, поштовий зв'язок і т.д.

Відносно місцевих громад... Це залежить не від мене, а від рішення жителів місцевих громад про об'єднання на добровільних засадах. Таке об'єднання повинно дати не лише ефект для економіки державних коштів на утримання апа-

(Закінчення на 6 стор.)

Наші інтерв'ю

МИ Є ОДНОДУМЦЯМИ

(Закінчення.

Початок на 4, 5 стор.)

ратів ліквідованих органів місцевого самоврядування, але й докорінно покращити діяльність органів влади на місцях, повну відповідальність за стан справ на своїх територіях.

Польща ішла до об'єднання громад десь 15 років, і найпершим було будівництво доріг, розбудова інфраструктури. До речі, гірські райони було залишено.

Проблематично і виникає багато питань у мене, зокрема до того, що одержать віддалені одна від одної громади, населені пункти з бездоріжжям, чи зможуть утримувати апарат, чи справляться з потоком громадян. У Турківській міській раді є черги під час особистого прийому, а що буде, якщо до м. Турка додадуться ще 16 населених пунктів?!

– **Мирославо МIRONІВНО, наших читачів цікавить, чи підтримуєте Ви ідею відкриття у Турківщині філії Європейського університету? Чи зможе такий навчальний заклад надавати якісну освіту?**

– Я однозначно підтримую цю ідею. При умові залучення фахівців зі Львова, якісна вища освіта буде доступною для дітей горян.

– **У цьому контексті скажіть, будь ласка, як оцінюєте роль МАУПу в підготовці кадрів?**

– МАУП відіграв свою роль у підготовці кадрів. Можливо вона не була такою якісною, через брак викладацьких кадрів, але останні курси студенти МАУПу закінчували у Львові, де мали змогу одержати повноцінну освіту. Заочно МАУП закінчило багато працюючих сьогодні в організаціях і установах жителів Турківщини.

– **Вже тривалий час у Турківській міській громаді точаться дискусії з приводу функціонування**

в місті чотирьох шкіл. Чи потрібно їх стільки, чи, можливо, варто об'єднати їх в одну?

– Свого часу вже відбувалося закриття шкіл, дитячих садків. До чого це призвело? Закрити установу легко, відкрити набагато важче, адже на це потрібні не лише кошти в бюджеті, але й приміщення, які за період закриття часто приватизовують, і провести відновлення цих учбових закладів стає неможливим.

Тому, свого часу, я палко виступала проти закриття Турківської школи №1, яку, до речі, закінчувала. Моя думка: повинні функціонувати всі школи.

Є певний ріст народжуваності в порівнянні з минулими роками. В школі-інтернаті є всі умови, і тут можуть навчатися діти-сироти не тільки з нашого району, а й з інших районів області.

У зв'язку з тим, що школи опалюються в зимовий час (на відміну від більшості культоосвітніх закладів), вважаю доцільним використання їх приміщень для роботи гуртків, створення клубів за інтересами, повноцінного відпочинку, фізкультурно-спортивної роботи на канікулах та в позаурочний час.

– **Як Ви вважаєте, можливо, Верховній Раді слід прийняти законопроект як нещодавній про звільнення державних службовців-пенсіонерів, щось подібне зробити в освіті, медицині та культурі. Зрештою, в усіх бюджетних установах?**

– Так, в Україні, і в нашому районі зокрема, є багато пенсіонерів у медичній, освітній галузях. Проблема не в тому, щоб прийняти закон про вибір ними: робота чи пенсія, як службовцями – пенсіонерами. Проблема в тому, що пенсія вчителів, медичного персоналу є занадто низькою. І нерідко працюючі лікарі, вчителі ут-

римують на свою заробітну плату не тільки своїх дітей, а й онуків, бо їх доходи є єдиними.

Створення накопичувальної системи в Пенсійному забезпеченні, достойна пенсія приведуть до того, що особи цих категорій самі виявлять бажання виходити на пенсію, повноцінно відпочивати, а не працювати, незважаючи на хвороби і вік.

З іншого боку, працюючим пенсіонерам потурають атестаційні комісії, профспілкові комітети. Наприклад, в школах при атестації могли б сказати залишити місце роботи пенсіонеру – вчителю, який через вік просто не здатний працювати ефективно, хоч, будучи молодим, він був прекрасним педагогом. Тут доброта тільки шкодить. Аналогічно в медицині, коли середній медичний персонал пенсійного віку не в змозі якісно виконувати свої обов'язки. (дати укол, поставити крапельницю).

– **Мирославо МIRONІВНО, турківчан цікавить, хто сьогодні очолює районну організацію партії ВО «Батьківщина»?**

– У 2005 році члени партії «ВО «Батьківщина» довірили мені очолювати Турківську районну організацію.

Протягом десяти років мою кандидатуру знову підтримували на звітно-виборних конференціях. В даний час я очолюю РПО «ВО «Батьківщина».

– **Якщо б партія, до якої Ви належите, розпалася, до якої політичної сили могли б примкнути?**

– Це моя перша і, думаю, остання партія, яка хоч втратила на останніх виборах свій рейтинг, але тепер поступово його відновлює. Згадаймо боротьбу за реальні тарифи на газ, які повинні бути в 3,3 рази нижчими, що доводить лідер партії ВО «Батьківщина» Ю.Тимошенко. «Партій багато – Батьківщина одна», як партія і як

Батьківщина – Україна. Для мене альтернативи немає.

– **Чи маєте намір на наступних виборах знову балотуватися до районної ради? Якою має бути виборча система?**

– Я депутат районної ради 2-х скликань. Чи буду балотуватися знову? Хочу це почути від самих виборців. Чи хочуть бачити представника політичної партії «ВО «Батьківщина» і ще багатьох моїх соратників у районній раді? За період з 2006 року і до цього часу беру участь у громадському житті району, моє прагнення – працювати для людей, допомагати як односельчанам, так і жителям району у вирішенні різних питань. Цим я жила і живу.

Мені не байдужі чужі проблеми, негаразди. Хоч і своїх проблем вистачає, я вдова вже 11 років, виховую неповнолітню дочку. Двоє дітей вже дорослі, є невістка, маю улюблену онучку Марічку, якій дуже радію і яку люблю.

Підтримую ідею відкритих списків, однак не знаю, чи будуть зміни в чинному законодавстві. Поважаю вибір, зроблений виборцями.

– **Читачі запитують, чи не маєте спокуси в майбутньому спробувати поборотися за керівництво Турківської територіальної громади?**

– Спокуси потрібно відганяти від себе. У мене не виникало думок про очолення мною Турківської територіальної громади. Дякую за високу оцінку. Мене поки що влаштовує посада, яку я займаю. Розглядаю перспективи вдосконалення районного центру зайнятості, хоча маю перспективні плани в роботі Турківської районної ради.

Широ вдячна за цікаві, змістовні запитання, які свідчать, що Ваші читачі також вболівають за майбутнє Бойківського краю, за наш Турківський район.

Рада, що ми є однодумцями. Чекаю завжди на відкриті зустрічі, дискусії, пропозиції.

Думаю, я була достатньо відверта в розмові.

Розмовляли Василь ВАСИЛЬКІВ та Ольга ТАРАСЕНКО.

Повертаючись до надрукованого

Інцидент в міській раді — це логічний і неминучий кінець кар'єри для казнокрадів

Чесно кажучи, мені не хотілося реагувати на публікацію Юрія Касюхнич в останньому номері часопису «Бойківщина». Але, оскільки вона стала причиною поширення містом різного роду пліток, вимушений на неї відповісти.

У народі кажуть, що як хоче Бог кого покарати, то відбирає в нього розум. Щось подібне, мабуть, сталося із Юрієм Касюхничем. Але оскільки відбирати не було що, то Господь відняв пам'ять. І то так сильно, що, підписуючись під пасквілем в останньому номері часопису «Бойківщина», Юрій Ігорович начисто забув, що з 27 січня цього року він набув статусу «колишній міський голова». Після чотирьох з гаком років свого головування наш «земляк» так і не запам'ятав, де в місті Турка знаходиться вул. Шевченка, а про межі парку, чи про межі міста, вже й годі говорити.

Забув колишній голова, що в 2012р. своїм особистим розпорядженням, в обхід сесії, підняв орендну плату аптеці по вул. Молодіжна з 2,4 грн. до майже 50,0 грн. за кв. метр. і, поки депутати розібрались з цим питанням та повернули забулудного мера до законного русла, ПП О.В. Самусь, який на той час орендував приміщення (тепер вже, на жаль, колишньої аптеки), здав ліцензію та припинив діяльність. Тому ліки для онкохворих цілий район вимушений купувати в Старому Самборі. А Турківська міська рада вже третій рік не може знайти бажаних відновити роботу аптеки. І це при тому, що міська рада вже погодилась передати аптеку в оренду за 1грн. орендної плати в рік та зробити коштом міського бюджету поточний ремонт.

Щось подібне, аби вивільнити привабливе приміщення, пан Касюхнич намагався повернути і з книгарню, теж, до речі, єдиною в районі, і то дійсно не менше п'яти разів. Щоб поставити всі крапки над «і», мушу розказати трохи детальніше про встановлення ставок орендної плати. Ставки орендної плати приймає сесія міської ради на підставі ЗУ «Про оренду державного та комунального майна». Розрахунок ставок проводять у відповідності до методики, затвердженої Кабміном. За відсутністю потреби, повну

методику приводити не буду, однак додаю, що при вирахуванні остаточної вартості за 1м.кв., згідно методики, застосовуються підвищуючі або понижуючі коефіцієнти, залежно від того, під який вид діяльності здається приміщення в оренду. Для банківської діяльності, наприклад — найвищий; для бюджетних організацій та установ — понижуючий. По такій же методиці орендну плату було розраховано для себе і такою недержавною організацією, як Турківська райспоживспілка, де орендна плата на сьогоднішній день складає приблизно 6 - 25грн. за 1м.кв.

Для бюджетних організацій та установ сесією міської ради затверджена ставка орендної плати 5,25грн. за 1м.кв. без ПДВ. Далі пояснювати нічого не буду, просто наведу витяг із ст.3 Закону України «Про посилення захисту майна редакцій, засобів масової інформації, видавництв, книгарень, підприємств книгорозповсюдження, творчих спілок», де чітко зазначено, що органи місцевого самоврядування зобов'язані укласти договір найму (оренди) на невизначений строк приміщень, в яких перебувають ці редакції, друкарні, видавництва, книгарні, підприємства книгорозповсюдження, творчі спілки, в порядку та за тарифами, встановленими для бюджетних організацій.

У відповідності до цього закону, я сплачую орендну плату за книгарню в тому самому розмірі, що й райвідділ освіти, Пенсійний фонд та ін. Дана ставка не є сталою і постійно зростає через коефіцієнт інфляції. Станом на травень місяць вона вже, для прикладу, становить: 888,69 грн / 91,3м.кв. = 9,74 грн. за 1м.кв. Багато це чи мало, дискутувати зараз не буду, але для порівняння приведу ще два моменти.

Ще 14 квітня 2009р. Львівська міська рада прийняла рішення встановити орендну плату для львівських кни-

гарень — 1грн в рік.

Подібний проект рішення, вже по другій книгарні, внесений на розгляд чергової сесії Луцької міської ради.

З часу існування в Турці книгарні, за подібними привілеями я не звертався до міської ради жодного разу — ні усно, ні письмово.

Про те, що Юрію Касюхничу відняло пам'ять, свідчить і той факт, що він зовсім не пам'ятає, що в приміщенні, по площі Ринок, 21/1, ще з початку дев'яностих років успішно працював бар «Едельвейс». Придбавши це приміщення у власність, я викинув з нього прилавки для продажу алкоголю і встановив стелажі для продажу дитячої іграшки. Якщо пан Касюхнич вважає, що на таке переобладнання він мав надати мені якийсь дозвіл, то в нього, мабуть, не всі вдома. І, як на мене, то переобладнання алкогольного бару на магазин дитячої іграшки є зовсім не поганою, не тільки для нашого міста, тенденцією, хоча алкоголь продавати, мабуть, прибутковіше.

Шановний Юрій Ігорович, начисто забув, що це в нього, а не в Шияна, Хомика чи Яворського Апеляційний суд Львівської обл. в грудні 2014р. вилучив 0,39 га незаконно приватизованих лісових угідь в с. Явора, вартістю 30 тис.грн. Пан Касюхнич також забув розповісти читачам «Бойківщини», що це по результатах його плідної діяльності, а не депутатської бізнеселіти, проведеною позаплановою ревізією КРУ виявлено фінансових зловживань на суму 67 тис.грн. і це лише по трьох об'єктах за два місяці діяльності. І що по цих фактах відкрито кримінальне провадження, поки що тільки по ст.191 п.2 КК України, хоч і вона тягне на 5 років.

Тут можна ще довго відновлювати пам'ять, але, гадаю, цього і так вистачить. Сподіваюсь, що Бог простить, та й пам'ять чоловікові повернеться, і він ще зможе реалізувати себе, зайнявшись якоюсь суспільно корисною справою, хоча б в царині обробітку ґрунту чи заготівлі лісових ягід, якщо більше ніде застосувати себе не вдається.

Любомир ЯВОРСЬКИЙ,
депутат міської ради.

Вітаємо

Тато Микола, мама Людмила, сестри Мар'яна, Андріана щиро і сердечно вітають із 16-річчям дорожню, люблячу доньку і сестричку — Солюмію Миколайівну **Микулинець** — із с. Либохора і бажають їй міцного здоров'я, сповнення мрій, надійних друзів, Божого благословення на життєвій стежині.

Бажаємо Тобі щасливої долі

І радості стільки, як квітів у полі.

Усмішок глибоких, як дно океану,

Великого щастя, без зла і обману.

Хай Мати Божа Тебе охороняє,

А Господь щастя й сили посилає.

Хай завжди ведеться з легкої руки

На добрі і довгі безхмарні роки!

26 травня відсвяткував свій день народження дорогий та люблячий батько, дідусь та чоловік — Петро Йосипович **Стебницький** — житель смт. Бориня.

Сердечно вітаємо його із цим святом, бажаємо міцного здоров'я, радості, достатку, миру і Божого благословення.

Спасибі Вам, тату, за щире тепло,

За людяність Вашу, за Ваше добро.

За те, що зростили, за хліб на столі,

Спасибі, рідненький, уклін до землі.

Ми дякуєм Богу, що Ви у нас є,

А сил та здоров'я Господь хай дає!

З повагою — дочка Марина з сім'єю, син Михайло з сім'єю, син Андрій та дружина Ірина.

На вічний спомин

«СКЛАСТИ ЖЕРТВУ ДО КІНЦЯ...» —

**таку велику ласку подарував
о. Василю Поточняку Всевишній**

Роздумуючи над сенсом людського буття, про добро і зло, про любов і ненависть, життя і смерть, мимоволі пригадуються повчальні, глибоко філософські, й водночас прості і зрозумілі, дружні бесіди з о. Василем Поточняком, з яким мав приємну нагоду часто спілкуватися. Його завжди було цікаво слухати, а згодом аналізувати, іноді й не до кінця усвідомлюючи через брак віри мудрі пасторські настанови. Своєю інтелектуальністю, вмінням доступно пояснити складні речі, він просто зачаровував співбесідника. У вогник добра, що виділяв душевне тепло для оточуючих, так і хотілося підкинути й свою невеличку трісочку, аби бути ближче до тих морально-християнських життєвих принципів, що стали сенсом короткого, але надзвичайно активного земного життя Господнього посланця. Сповна виконавши земну місію, якої удостоюються лише вибрані, Господь забрав його на небеса, у вічний рай. Як сказав хтось з його друзів священників: Бог покликав слугу Свого на прощу до вічного Неба. А у своєму духовному заповіті о. Василь написав, що «Бог подарував йому велику ласку — скласти жертву до кінця». І зробив він це гідно.

Знаючи про свою важку хворобу, в часі цілонічного чужання у храмі гробу ГРІХ в Єрусалимі, о. Василь задавав собі запитання: «Чому Бог забирає мене?». І в роздумах знаходив остаточну відповідь, яку смиренню може прийняти лише справжній і відданий Господній слуга, — «Так треба».

На 40-й день з дня кончини мудрого духовника, йдучи до святого місця, у Зарваницю, де він як гідний паломник, упокоївся, я, як і сотні земляків, прочан з різних куточків України і з-за кордону, задавав й собі таке ж запитання... Не віриться, що його вже немає посеред нас, що він більше ніколи не приведе сюди багаточисельну прощу Самбір-Зарваниця як організатор й духовний наставник. Перша, 10 років тому, починалася з 80 осіб, а на минулорічній, дев'ятій, було близько 400. Не менше буде й у серпні — на ювілейній, десятій, але свій духовний супровід о. Василь буде здійснювати вже з Господньої обителі.

Під'їжджаючи до Зарваниці й вперше у своєму житті бачачи життєдайний блиск

ще не встиг до кінця зрозуміти це пророче «Так треба».

Знайшовши місце вічного спочинку, у крипті, на цьому святому місці, з доброї волі митрополита Тернопільсько-Зборівської митрополії, владика Василя Семенюка, о. Василь став духовним магнітом, який завжди притягатиме сюди тих, хто знав його, любив і цінував. До нього йтимуть за ласкою, за зціленням, які він уділятиме з небес.

У часі архиєрейської Божественної літургії у головному соборі Зарваницької Матері Божої, з приводу 40 днів з дня відходу до Вічності о. Василя Поточняка, преос-

мужньо, віддавши всього себе в руки Всевишнього. Він не такий, як всі ми, він — вибраний, він високодостойний».

Слухаючи ті правдиві слова і годячись із ними, мимоволі, високо, аж під куполом храму, побачив пташку. Вона, пролетівши двічі навхрест, кудись зникла. А мені, очевидно, як і багатьом присутнім, здалося, що це душа о. Василя була поміж нас. Він ніби прощався з рідними, близькими, прочанською спільнотою, з вірою в наступну зустріч тут, на зарваницькій землі.

Після літургії, владика разом зі священниками, серед яких був і добрий приятель о. Василя ще з юнацьких років, парох с. Лужок Старосамбірського району Петро Сюсько, відслужили заупокійну панахиду, а затим процесійно, разом з прочанами, пішли до крипти, де він захоронений (на фото). Щоб вклонитись його світлій пам'яті, у молитовному смиренні попросити опіки та заступництва. Доторкаючись до гранітної криптною плити, мені наче чулися колись сказані ним слова-настанови: «Шукайте те, що Боже, а людське прийде дуже швидко. І пам'ятайте, що Господу не треба багато слів. Йому досить одного щирого зізнання, бо Він краще бачить наші серця, ніж ми самі їх бачимо».

Немає сумніву, що в своєму земному житті секретар пасторально-місійного відділу УГКЦ, дещо раніше голова комісії у справах молоді Самбірсько-Дрогобицької єпархії, а в останні роки й аж до смерті — пасторальний координатор для українців в Італії, о. Василь Поточняк, якого у листі-співчутті Глава УГКЦ Блаженніший Святослав Шевчук назвав «великим апостолом душпастирства мігрантів», добре розумів основне правило духовного життя й повсякчас послугував ним — гідно приймати все те, що Бог дає — чи добре, чи погане.

Ось така світла, водночас для багатьох незбагненна, дорога життя, по якій о. Василь пройшов смиренню й упевнено, з великою вірою у Господа. Вічна йому пам'ять.

Василь ВАСИЛЬКІВ.

куполів величавого Катедрального Собору, відчув благодать і зрозумів великий прочанський задум о. Василя й притягальну силу святині. Ступаючи на паломницьку стежу, він щирим серцем прагнув долучити до Господньої благодаті якомога більше мирян, показуючи особистий приклад служіння і віри. І тим, хто вагається, і тим, хто остерігається, і тим, хто ще не збагнув великий і всесильний Господній промисел і своє місце в ньому, і

вящений владика Теодор, єпископ-помічник Тернопільсько-Зборівської митрополії УГКЦ, його товариш і брат в священстві (до речі, висвячений в сан єпископа за день перед тим), розпочинаючи проповідь, сказав: «Я більше ніж переконаний, що на цьому місці, де стою зараз я, мав бути о. Василь, в сані єпископа. Він насправді цього заслужив. На жаль, на заваді стала важка хвороба, з якою як великий Господній слуга він боровся

Транскордонне співробітництво**Громада села Ластівка
— переможець конкурсу**

За свій минулорічний труд громада спробує замінити вікна у своїй школі. Проект громади «Енергозберігаючі заходи у школі села Ластівка» був поданий у Львівську обласну раду ще у 2014 році. Громадська організація «Агенція місцевого розвитку «Відродження» збила кошти в сумі 10 160,00 грн. для співфінансування власного внеску. Львівська обласна рада надасть 75 000,00 грн. при умові, що відділ освіти Турківської РДА профінансує свою частку у розмірі 85 000,00 грн. Загальна вартість проекту складає 169 500,00 грн. Дякуємо голові Ластівківської сільської ради - Івану Юцишину та директору ГО «Агенція місцевого розвитку «Відродження» - Дмитру Нагірничу за проявлену від імені громади ініціативу у написанні проекту.

Минулого року спостерігалась низька активність громад нашого району в конкурсі мікропроектів Львівської обласної ради. Так складається ситуація, що з кожним роком проблеми нагромаджуються, а коштів ні у сільських бюджетах, ні у районному практично немає. Починаючи з 2008 року, від першої співпраці з Програмою Розвитку ООН на Турківщині, окремі громади, згуртувавшись, повірили у власні можливості ефективно планувати і вирішувати наболілі проблеми у своїх населених пунктах. А найголовніше — можливість самим контролювати кожну витрачену гривню. Вони перші відійшли від радянських стереотипів, коли хтось на горі вирішує, що першочергово треба зробити. Кількість таких громад з кожним роком зростає. Все більше міжнародних і бюджетних конкурсних програм заходить у район (ПРООН, УФС-І, ЗУРЦ). Формула успіху дуже проста: активні люди, активний голова місцевої ради, активний депутат районної ради і, як правило, завжди знайдеться підтримка з боку районного, обласного бюджету чи міжнародних фондів. Варто зазначити, що методологія співфінансування та партнерства громади, влади і бізнесу в Україні — на стадії розвитку, а у Європі — це єдиний стандарт розвитку території.

Микола ЛИЛО,

консультант Турківської районної ради з транскордонного співробітництва та розвитку громад.

**НАПИШЕМО РАЗОМ
стратегію розвитку Турківщини**

Районна державна адміністрація ініціює написання Стратегії розвитку Турківського району до 2025 року. З цією метою 16 червня 2015 року, об 11.00 год., в приміщенні районної державної адміністрації відбудеться круглий стіл на тему: «Стратегічні напрямки розвитку Турківщини до 2025 року».

У рамках заходу заплановано цілий ряд доповідей: освіта, медицина, культура, туризм та рекреація, лісове господарство, сільське господарство та інші галузі господарювання.

До участі запрошуємо голову Турківської районної ради, голів депутатських комісій Турківської районної ради, керівників структурних підрозділів районної державної адміністрації, керівників територіальних органів центральних органів виконавчої влади; міського, селищного та сільських голів; керівників лісгосподарських підприємств; представників «Інституту регіональних досліджень імені М.І.Долішнього» НАНУ, «Інституту екології Карпат», Товариства «Турківщина» у Львові; керівників громадських організацій.

Тексти доповідей просимо надавати в письмовому та електронному вигляді.

Вітаємо

28 травня відсвяткував свій день народження о. Володимир Староста с. Жукотин. Зичимо Вам міцного здоров'я, радості і миру в серці, твердості в вірі, щедрих Божих благословень та опіки Божої Матері. Будьте щасливі, хай благословення Господня осяває всі Ваші задуми і плани, хай здійсняться мрії та успішною буде праця в Христовому винограднику.

У кожного є Ангел-хоронитель,
Що пише книгу нашого життя.
А це є в небі Ангел-покровитель,
Що молиться про наше майбуття.
Він був колись людиною, як ми із Вами
І серед людей, таких, як ми із Вами,
жив.

Лиш Бога він любив найбільше
І лиш йому Він вірою служив.
Беріть із нього приклад та старайтесь
Прожити з вірою усе своє життя.
Щоби колись Господь Вас міг обняти
І сказати: «Сину, ти моє дитя».
Хай вічним гостем в Вашім домі буде
І затишок, і мир, і доброта.
Ми Вам бажаєм щастя і здоров'я —
На многії і благії літа.

Із 50-річчям вітаємо жительку с. Завадівка — Лідію Григорівну Місько — і бажаємо їй міцного здоров'я і довголіття.

Зичимо в день ювілею сонця і тепла,
Радості безмежної усмішок й добра.
Здійснення думок, задумів і мрій,
Сповнення всіх планів і надій.

Пенсіонери с. Завадівка.

Дорогого сина, люблячого брата, швагра, найкращого вуйка, жителя с. Мохнате — Володимира Йосиповича Созанського з 45-річчям від дня народження щиро вітають тато Йосип, мама Іванна, сестри Ганна, Оксана, Руслана, брат Іван, швагри Іван і Віктор, братова Любомира, племінники Олександр, Іванна, Василина, Олег, Лілія, Вікторія і бажають імениннику міцного здоров'я, життєвої наснаги, довгих і щасливих років життя.

Всією родиною ми Вас вітаємо,
Міцного здоров'я і щастя бажаємо.
Щоб горе завжди обминало,
А доля лиш радість й добро дарувала.
Хай Мати Пречиста й добро оберігає,
Ангел Господній на крилах тримає,
А Бог хай дарує надію й тепло
На многії літа, на щастя й добро!

Педагогічний колектив Красненської ЗОШ І-ІІ ст. щиро вітає з ювілейним днем народження вчителя фізкультури Віталія Йосиповича Білинського і бажає шановному ювіляру:

Нехай Господь завжди у поміч буде,
А Мати Божа береже від зла.
Бажаєм Вам здоров'я, сили,
Радості земної і тепла.
Хай доля шле Вам і добро, і щастя,
Міцне здоров'я, море благ земних,
А щедрі дні, мов рушники квітчасті,
Нехай ще довго стеляться до ніг.

СПОРТ

Спартакіади

НАЙСИЛЬНІШИМИ СТАЛИ ПРАВООХОРОНЦІ

У неділю, 24 травня, у Турківському НВК відбулася IX районна спартакіада серед команд державних службовців та органів місцевого самоврядування.

У різних видах спорту між собою позмагалися команди Турківської райдержадміністрації, збірна команда правоохоронних органів (Турківський райвідділ міліції, районне управління юстиції, суд, прокуратура, працівники пожежно-рятувальної служби) та збірна органів місцевого самоврядування (депутати та посадові особи районної, міської, селищної та сільських рад).

Так у змаганнях з **шашок** перше-друге місце розділили між собою райдержадміністрація та органи місцевого самоврядування. Правоохоронці були третіми. У **шахах** перше-друге місце розділили райдержадміністрація та правоохоронні органи, третє місце – органи місцевого самоврядування.

У змаганнях з **міні-футболу та чоловічого волейболу** команди показали однакові результати: I місце – правоохоронні органи, II – райдержадміністрація, III – органи місцевого самоврядування. А у **жіночому волейболі** кращими стали спортсменки з райдержадміністрації, за ними – волейболістки-правоохоронці, третє місце посіла команда органів місцевого самоврядування.

Поединки з **настільного тенісу** принесли командам такі результати: I місце – правоохоронні органи, II – райдержадміністрація, III – органи місцевого самоврядування.

Після проведеної спартакіади загальнокомандне перше місце посіли правоохоронці, друге місце здобули спортсмени з райдержадміністрації, а третіми стали представники органів місцевого самоврядування.

В особистому заліку кращим шахістом спартакіади став представник органів місцевого самоврядування Микола Федаш, кращою шахісткою – Іванна Ілїнич (правоохоронні органи). У шашках найкращий результат у чоловіків показав Богдан Москаль із команди РДА, у жінок – Олександра Цуняк з органів місцевого самоврядування. У змаганнях з настільного тенісу не було рівних правоохоронцям. Тут Віталій Старушкевич та Оксана Ковальчик стали кращими відповідно у чоловіків та жінок.

Команди були нагороджені дипломами від голови районної державної адміністрації, а переможець – загальнокомандним кубком.

Футбол

Стартує чемпіонат району

У четвер, 28 травня, на турківському міському стадіоні «Карпати» відбулися збори представників команд Турківщини, на яких затвердили регламент проведення чемпіонату району з футболу, а також обрали нового голову та членів комітету федерації футболу Турківщини. На місце турківчанина Івана Хацьора, який очолював федерацію 3 роки, прийшов житель с. Присліп Володимир Варварич.

Цьогоріч у чемпіонаті району виявили бажання взяти участь 18 команд. Вони, за територіальним принципом, були поділені на дві групи. Група «А»: Бориня, Вовче, Явора, В.Турів, Шум'яч, Присліп, Завадівка, Ластівка, Сянки. Група «Б»: Н.Висоцьке, Кривка, Бітля, Н.Яблунька, Либохора, В.Висоцьке, Гусне, В.Яблунька, Верхнє. Перші поєдинки пройдуть у понеділок, 1 червня.

P.S. 1 червня у с. Лімна, за сприяння депутата Львівської обласної ради Михайла Дзюдзя та голови Турківської РДА Олександра Лабецького, пройде молодіжний футбольний турнір (вік гравців до 21 року), присвячений пам'яті бійця батальйону «Донбас», який загинув під час проведення АТО, Романа Мотичака. У турнірі візьмуть участь чотири команди: Присліп, Вовче, Жукотин та Лімна. Початок – о 12.00 год.

Завтра пройде черговий тур чемпіонату області з футболу серед команд першої ліги. Турківські «Карпати» зіграють на виїзді у смт. Східниця. А вже за тиждень, 7 червня, прийматимуть на своєму полі футболістів із Мостиськ.

Підготував Костянтин МАЛЕТІЧ.

Вітаємо

Виконком Боберківської сільської ради щиро-сердечно вітає з **днем народження** секретаря сільської ради – Ганну Романівну **Славич** – і бажає їй міцного здоров'я – з роси і води, невичерпної життєвої енергії, родинного тепла, благополуччя, Божого благословення.

Хай Вас щастя, як дощ, омиває,

Хай Вас радість завжди зусміряє.

Хай світлою буде життєва дорога

Любові – від рідних, а ласки – від Бога!

Коханого чоловіка, люблячого батька, турботливого дідуся, жителя с. Вовче – Богдана Петровича **Ференца** – з нагоди **65-річчя від дня народження**, яке святкуватиме завтра, сердечно вітають дружина Люба, син Микола з сім'єю, син Іван з сім'єю, дочка Галина з сім'єю, свати, брати, сестра з сім'єю та вся велика родина і бажають дорогому ювіляру неба безхмарного, настрою гарного, щастя – без ліку і довгого-довгого мирного віку.

Нехай Вам у світі щасливо живеться, Нехай лиш добро і достаток веде-ть-ся.

Хай щастя і радість приходять до хати,

Хай доля дарує Вам років багато.

Щоб тільки все гарне у житті повело-ся,

Хай збудеться все, що йще не збулося.

Господь хай дарує надію й тепло

На многії літа, на щастя й добро!

Сім'я Павко сердечно вітає своїх кумів – Володимира Йосиповича **Созанського**, Олександру Афанасіївну **Красницьку** та Володимира Миколайовича **Легезу**, які будуть днями святкувати свої **дні народження**, і бажає іменинникам міцного здоров'я, родинного благополуччя, радості, довголіття, Божого благословення.

Хай Бог милосердний з високого неба

Дарує усе, чого лише треба,

А Матінка Божа – Цариця Свята –

Дарує щасливі і довгі літа.

26 травня відсвяткував свій **30-річний ювілей** житель с. Комарники – Микола Йосифович **Марчишак**. Зі святом його вітають батько Йосиф, мама Людмила, брат Михайло, братова Мар'яна, племінниця Каріна і бажають йому міцного здоров'я, родинного тепла, радості, добра, Божого благословення.

Здоров'я, щастя зичим не на рік.

На все життя бажаєм його щиро,

Щоб радісним і довгим був Твій вік –

З добром, любов'ю, спокоєм і миром!

Надзвичайні ситуації**У ПРИСЛОПІ ВИБУХНУВ КОТЕЛ
постраждала 59-річна жінка**

27 травня о 12:00 год. до рятувальників надійшло повідомлення про те, що в с. Присліп, в приватному житловому будинку, вибухнув котел на твердому паливі. В результаті жінка, 1956 року народження, отримала опіки II-III ступеня правої гомілки та правої кисті. Її в стані середнього ступеня важкості госпіталізовано в Турківську КЦРЛ. Внаслідок вибуху знищено саморобний паровий котел, пошкоджено двос дверей та вікно.

Наш кор.

Мережі продуктивних магазинів потрібен товарознавець та завідувач магазину. Заробітна плата від 3000грн, є можливість подальшого кар'єрного росту.

Деталі за телефоном : +38067-74-44-100

Турківська міська рада повідомляє, що в м. Турка, по вул. Сагайдачного, 134 «А» відводиться земельна ділянка, площею 0,1000 га, для будівництва та обслуговування житлового будинку, господарських будівель і споруд гр. Гвоздінській Василю О.

Продається житловий будинок в с. Дубляни Самбірського району.

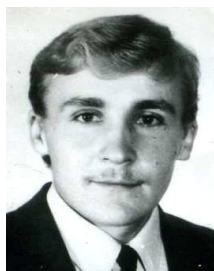
Дві кімнати, комора, сіні – разом стайня, 0, 50 га землі. Газ, колодязь, світло. Хата колишнього типу. Ціна – 3800 у.о. Терміново.

Тел.: 0501582940.

ПАМ'ЯТАЄМО, СПІВЧУВАЄМО

Світлий пам'яті дорогому сину!

31 травня минув рік як раптово, несподівано для усієї родини, пішов від нас у вічність добрий, розумний, щирий син, батько **Михайло Володимирович Гошівський.**

Цей трагічний день назавжди залишив біль, смуток у нашій родині. З цим болем ми ніколи не зможемо змиритися. Пам'ять про нього житиме вічно в наших серцях, в серцях людей, яким завжди приходив на допомогу в скрутний час. Дякуємо всім, хто пам'ятає про нашого сина і сумує разом з нами. Просимо щиро помолитися за його упокій.

Тато, мама, дружина, діти, брат, сестра і вся родина.

Догоріла життєва свічка прекрасного педагога, чудової матері, люблячої бабусі, сивої прабабусі, доброзичливої сусідки, співчутливої односельчанки, доброї християнки – **Марії Онуфріївни Шуптар.** Вона, юною дівчиною, рано втративши матір, прийшла працювати в Риківську школу. Тут вона знайшла свою половинку – Володимира Дмитровича Шуптара (директора школи).

Вони виростили семеро дітей, які теж здобули педагогічну освіту. Подружжя Шуптарів виховувало дітей так, щоб вони готові були допомогти будь-кому у скрутну хвилину.

Марія Онуфріївна для всіх педагогів нашої школи була добрим другом, радником, вчителем, а комусь і матір замінювала. Вже, будучи у Львові, часто переймалася шкільними турботами, життям учителів, учнів, односельчан, нікому не відмовила в якійсь просьбі.

Свічка життя згасла. Але пам'ять про Марію Онуфріївну назавжди залишиться в серцях працівників Риківської школи.

Сумуємо. Пам'ятаємо. Співчуваємо.

Вітаємо

Дочка Тетяна, зять Микола, онучка Лена з чоловіком Юрієм, онук Микола, онук Мар'ян, онучка Уляна, правнуки Артем і Євеліна щиро вітають з **65-річчям** дорого, чуйну, турботливу маму, бабусю і прабабусю – Софію Василівну **Матляк** – жительку с. В.Висоцьке і бажають люблячій ювілярці міцного здоров'я – з роси і води, невсипущої життєвої енергії, благополуччя, родинного тепла, Божої опіки на многії літа!

*Хай квітне доля у роках прекрасних,
Господь дарує радість і здоров'я,
Хай кожен ранок з неба сонцем ясним
Вас осяває світлом і любов'ю.
Хай поруч з Вами Ангел Ваш летить
І береже Вас від біди повсюди.
Нехай несе Вам радість кожна мить
І благодать Господня з Вами буде.*

Шановну колегу по роботі, жительку с. Лосинець – Людмилу Іванівну Яворську з **50-річчям** від дня народження, яке вона святкуватиме сьогодні, щиро вітає Марія Василівна Галич і бажає дорогій ювілярці неба безхмарного, настрою гарного, щастя без ліку і довгого віку.

*Тож хай Матінка Божа Вам всякчас помагає,
А незгоди й невдачі Вашу хату минають.
Хай здоров'я і щастя будуть з Вами у змові,
Сонця, миру, достатку і, звичайно, любові!*

Загублені трудова книжка БТ-І №0244163, посвідчення учасника бойових дій АА №412559, військового квиток НК №5517898, видані на ім'я Івана Івановича Гошівського, вважати недійсними.

Атестат про здобуття повної загальної середньої освіти ВК 42919856, виданий на ім'я Олега Ігоровича Кольгановича, вважати недійсним.

Загублене пенсійне посвідчення видане УПФУ у Турківському районі на ім'я Василя Васильовича Буштина, вважати недійсним.

Продається земельна ділянка, площею 0,17 га, під будівництво житлового будинку в м. Турка, по вул. Поляна (вище міліції). Ділянка приватизована, поруч проходить газопровід. Тел.: 095-85-36-017.

Статут та свідоцтво про реєстрацію статуту релігійної громади УПЦ м. Турка (верхня частина), зареєстровані рішенням виконкому Львівської обласної ради народних депутатів від 17.09.1991 №495, вважати недійсними.

Один з найбільших роботодавців Закарпаття, світовий лідер з виготовлення комплектуючих для автомобілів запрошує на роботу мешканців Турківського району.

- Завжди вчасна та достойна оплата праці
- Офіційне працевлаштування (по трудовій книжці)
- Безбепечення проживанням в м. Ужгород
- Безкоштовний транспорт додому (в м. Турка) на вихідні 2 рази на місяць
- Харчування за пільговою ціною (2,50грн. за обід)
- Безкоштовне транспортування на/з роботи
- Медичне страхування за рахунок компанії

Ми знаходимося за адресою: Ужгородський р-н, с.Минай, вул.І.Туряниці, 7. Якщо Ви бажаєте детальніше дізнатися про умови роботи та можливість працевлаштування, телефонуйте: 050 3119006, 095 9428428, безкоштовний тел.: 0 800 500 736.

Турківське відділення електропостачання інформує

На сайті ПАТ «Львівобленерго» створено розділ «Мій дім». Побутовий споживач електричної енергії, здійснивши реєстрацію в цьому розділі, може отримати детальну інформацію про нарахування за спожиту електричну енергію, подати показник приладу обліку. Крім цього на сайті реалізована можливість здійснення он-лайн платежів (через «Приватбанк» або «EasyPay»).

В перспективі зареєстрованим споживачам планується надсилати (через sms-повідомлення) інформацію щодо перерв в електропостачанні, виставлених рахунків до оплати, наявної заборгованості, іншої додаткової інформації.

У магазин автотоварів потрібен продавець.

Обов'язкове володіння комп'ютером на рівні користувача, знання «1С Бухгалтерія». Заробітна плата – висока.

Деталі за тел.: 0984635809.

Поверніть згубу

Прохання загублені військовий квиток і паспорт КА № 762897 (від 15 лютого 2002 р.), видані на ім'я Івана Івановича Славича, повернути власнику за телефонами: 0989355990 або 0665390775.

БТФ «Чертур» пропонує:

Будматеріали: цеглу звичайну, силікатну, вогнетривку, цемент, вапно, шифер, блоки фундаментні, шлакоблоки, піноблоки, газоблоки, залізобетонні перемички, плити перекриття, плити ДВП, гіпсокартон 9 мм, 12 мм і вологостійкий, пиломатеріали обрізні і не обрізні, руберойд, металопрокат, профільну трубу, кутники, арматуру, квадрат, швелер, металочерепиця, пластикові вікна, мінеральна вата, кахель, сітка для огорожі.

С/г продукцію: комбікорм, пшеницю, овес, висівки, жом, ячмінь, крупи різні, сіль для худоби, **СЕЛІТРУ, НІТРОФОСКУ.**

Виготовляємо металеві огорожі, дашки, навіси, ворота.

Надаємо транспортні послуги: а/м КамАЗ, ЗІЛ, ГАЗ – 53, автокран. Виконуємо усі види ремонтно-будівельних робіт.

Телефонувати: 067-148-18-31; 099-63-25-798, 3-13-77, 3-23-00.

ТзОВ «Собінь» повідомляє про наміри отримати дозвіл на викиди забруднювальних речовин у атмосферне повітря від стаціонарних джерел готелю, який розміщений за адресою: 82512, Львівська обл., Турківський р-н, с. Розлуч, вул. І.Франка.

Зауваження та пропозиції надсилати протягом 30 календарних днів на адресу Розлучської сільської ради.

СПІВЧУВАЄМО

Турківська районна рада висловлює щире співчуття Риківському сільському голові Василю Васильовичу **Жавку** і директору Риківської ЗОШ І-ІІ ст. Галині Володимирівні **Жавко** з приводу великого горя – смерті **тещі і матері**.

Колектив Турківського РЦЗ висловлює щире співчуття начальнику відділу взаємодії з роботодавцями Василю Васильовичу **Чолавіну** з приводу тяжкої втрати – смерті **брата – Петра**.

Педагогічний колектив Верхньогусенського НВК висловлює щире співчуття вчителю Марії Йосипівні **Яцик** і робітнику по обслуговуванню Івану Михайловичу **Яцику** з приводу тяжкої втрати – **свекрухи і бабусі** – Теодозії Онуфріївни Яцик.

Педагогічний колектив Буковинської ЗОШ І-ІІ ст. сумує з приводу смерті колишнього вчителя біології Марії Онуфріївни **Шуптар (Пелюшевич)** і висловлює щире співчуття рідним і близьким покійної.

Працівники, виконавчий комітет, депутатський корпус Риківської сільської ради висловлюють щире співчуття Риківському сільському голові Василю Васильовичу **Жавку**, директору Риківської ЗОШ І-ІІ ст. Галині Володимирівні **Жавко** з приводу тяжкої втрати – смерті **тещі і матері**.

Ветеринарна служба району висловлює глибоке співчуття завідувачу Гуснянським ветеринарним пунктом Івану Михайловичу **Яцику** з приводу тяжкої втрати – смерті **матері**.

Відділ освіти, районна профспілкорова організація працівників освіти Турківщини глибоко сумують з приводу смерті колишнього вчителя Марії Онуфріївни **Шуптар** і висловлюють щире співчуття директору Риківської ЗОШ І-ІІ ст. Галині Володимирівні **Жавко** та всій її великій родині з приводу тяжкого і непоправного горя – смерті **матері**, дорогої усім людини.

Педагоги Риківської ЗОШ І-ІІ ст. висловлюють глибоке співчуття директору школи Галині Володимирівні **Жавко** та сільському голові Василю Васильовичу **Жавку** з приводу тяжкої втрати – смерті **матері, тещі** – Марії Онуфріївни Шуптар.

Учні Риківської ЗОШ І-ІІ ст. висловлюють глибоке співчуття директору школи Галині Володимирівні **Жавко** з приводу тяжкої втрати – смерті **матері** – Марії Онуфріївни.

Педагоги та учні Риківської ЗОШ І-ІІ ст. висловлюють глибоке співчуття колишньому директору школи Ігорю Володимировичу **Шуптарю** та Ользі Миколаївні **Шуптар** з приводу тяжкої втрати – смерті **матері, свекрухи** – Марії Онуфріївни.

Колектив та профспілкорова організація Боринського професійного ліцею народних промислів і ремесел висловлюють щире співчуття викладачу хімії і біології Катерині Лук'янівні **Редько** з приводу тяжкої втрати – передчасної смерті **брата** – Володимира.

Колектив Турківського ДЛГП «Галсільліс» висловлює щире співчуття лісничому Лімнянського лісництва Степану Івановичу **Пшенецькому** з приводу тяжкої втрати – смерті **матері**.

«БОЙКІВЩИНА»

Реєстраційне свідоцтво ЛВ №134
видано 28 березня 1994 року.
Часопис виходить раз на тиждень.

Тираж **2662** Індекс **68486**

Редактор Василь **ВАСИЛЬКІВ**

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ:

82500, м.Турка, вул. Міцкевича, 14

НАШІ ТЕЛЕФОНИ:

редактора – 3-12-45,

бухгалтерії – 3-21-27.

видавничого відділу – 3-25-22.

Висловлені авторами думки можуть не співпадати з позицією редакції. За точність викладення фактів відповідає автор (рекламодавець).

E-MAIL: boykivshchina@ukr.net

Часопис набрано, зверстано та віддруковано у видавничому відділі редакції «Бойківщини».

Комп'ютерна верстка –

Костянтин Малетич.

Відповідальна за випуск –

Ольга Тарасенко.

– матеріали рекламного характеру.